

VOJNI SUD U NIŠU
IK br.144/99
17.9.1999.godine

U IME NARODA

Vojni sud u Nišu, u vecu sastavljenom od sudije pukovnika Radenka Miladinovića, kao predsednika veća - sudije poručnika Mirka Krstovića i sudija - porotnika potpukovnika Miluna Zivkovića i Dragana Nikića, te i CL na sl. u VJ Trajković Blagice, kao članova veća, uz sudelovanje Vesne Nešić, kao zapisničara, - odlučujući o optužnici Vojnog tužioca u Nišu, i VTK br.1004/98 od 22.1.1999.godine, podnete protiv opt. KRASNICI DIMSITA, BERISE DZEVATA, CENGAJ HAJRIMA, TAČI ISLJAMA, MAMAJ KUJTIMA, AJAZAJ NEDŽMEDINA, MEMAJ FATHIRA, BERISE AFIRIMA, DJEZAJRI BERATA i ELJEZKURTAJ ADEMA, svi civilna lica van VJ iz Prizrena, zbog krivičnog dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.1. i 2. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa krivičnim delom upućivanja i prebacivanja na teritoriju SRJ, oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. KZ SRJ i krivičnim delom terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.1. i 2., u vezi čl.26. KZ SRJ, kao i optužnicu, i VTK br.14/99. od 14.4.1999.godine, podnete protiv opt. JETONA KRASNICIJA, civilnog lica van VJ iz s. Buće - SO Prizren, zbog krivičnog dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa krivičnim delom upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije, pomaganjem iz čl.132. u vezi čl.24. KZ SRJ i krivičnim delom terorizma u pomaganju iz čl.125. u vezi čl.24. KZ SRJ, nakon održanog javnog, glavnog pretresa na dan 17.9.1999.godine, u prisustvu zastupnika optužbe kapetana Aleksandra Kaličanina, optuženih Tači Isljama, Kujtim Memaja, Ajazaj Nedžmedina, Memaj Fatmira, Berise Afrima, Djezairi Berata i Eljezkurtaj Adema, kao i njihovog branioca - advokata Vladimira Ilića iz Niša, te i opt. Krasnići Jetona i njegovog branioca - advokata Momčila Kovacevica, - na osnovu čl.9., 15. i 18. Zakona o vojnim sudovima, te čl.300. st.3. i čl.351. ZKP, doneo je i istog dana, u prisustvu navedenih stranaka, javno objavio sledeću

ispisane Husufja Bahigi

P R E S U D U

1. Opt. DIMSIT KRASNICI, civilno lice van VJ iz Prizrena, od oca Rize i majke Selime, devojačko Beriça, rođen 12.12.1963.godine u s. Leskovac - O Prizren, Albanac, državljnin SRJ, pismen - završio srednju građevinsku školu, oženjen - otac četvorao dece, regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, ranije osuđivan, nalazi se u bekstvu.
2. Opt. DZEVAT BERISA, civilno lice van VJ iz Prizrena, od oca Ahmeta i majke Rifete, devojačko Salja, rođen 30.8.1961.godine u s. Ljez - O Prizren, Albanac, državljnin SRJ, pismen - završio višu pedagosku školu, oženjen - otac četvoro dece, regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog ouseka Prizren, po zanimanju učitelj, neosuđivan, nalazi se u bekstvu,

3. **HAJRIM CENGAJ**, civilno lice van VJ iz Prizrena, od oca Osmana i majke Mazluse, devojačko Krasnići, rođen 20.5.1968.godine u s. Plajnik - O Uopolje, živi u Prizrenu, Ul. Karlovačka br.6, Albanac, državljanin SKJ, oženjen - bez dece, pismen - završio srednju školu, radnik, regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, neosuđivan, nalazi se u bekstvu,
4. **ISLJAM TACI**, civilno lice van VJ iz Beograda, od oca Imera i majke Drite, devojačko Krasnići, rođen 11.10.1972.godine u Prizrenu, stalno živi u Beogradu, Ul. Jugbogdana br.3 - SO Savski Venac, Albanac, državljanin SKJ, oženjen - otac dvoje dece, pismen - završio srednju ugostiteljsku školu, bez nepokretne imovine, nije regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za neko drugo krivično delo, u pritvoru od 28.7.1998.godine.
5. **KUJTIM MEMAJ**, civilno lice van VJ iz s. Zur O Prizren, od oca Ekrema i majke Resmije, devojačko Sopaj, rođen 15.8.1978.godine u s. Zur - O Prizren, stalno živi u mestu rođenja, Albanac, državljanin SKJ, neoženjen - bez dece, pismen - završio osam razreda osmogodišnje škole, bez nepokretne imovine, po zanimanju zemljoradnik, nije regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za neko drugo krivično delo, u pritvoru od 28.7.1998.godine,
6. **NEDZMEDIN AJAZAJ**, civilno lice van VJ iz s. Zur - SO Prizren, od oca Hakije i majke Nazmije, devojačko Bitići, rođen 01.9.1971.godine u s. Zur - SO Prizren, stalno živi u mestu rođenja, pismen - završio osam razreda osmogodišnje škole, oženjen - otac jednog deteta, bez nepokretne imovine, Albanac, državljanin SKJ, radnik, nije regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za neko drugo krivično delo, u pritvoru od 28.7.1998.godine,
7. **FATMIR MEMAJ**, civilno lice van VJ iz s. Zur - SO Prizren, od oca Sasivara i majke Afife, devojačko Mačkaj, rođen 01.5.1975.godine u s. Zur - SO Prizren, stalno živi u mestu rođenja, Albanac, državljanin SKJ, pismen - završio osam razreda osmogodišnje škole, neoženjen, bez dece, bez nepokretne imovine, zemljoradnik, nije regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, u pritvoru od 28.7.1998.godine,
8. **AFKIM BEKISA**, civilno lice van VJ iz s. Ljez - SO Prizren, od oca Muhameta i majke Anumse, devojačko Emini, rođen 27.4.1972.godine u s. Ljez - SO Prizren, stalno živi u mestu rođenja, Albanac, državljanin SKJ, pismen - završio osam razreda osmogodišnje škole, neoženjen - bez dece, bez nepokretne imovine, po zanimanju zemljoradnik, nije regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za neko drugo krivično delo, u pritvoru od 28.7.1998.godine,
9. **BERAT DJEZAIKI**, civilno lice van VJ iz Prizrena - Ul. Kugovska br.57, od oca Ramadana i majke Emine, devojačko Cerimi, rođen 03.1.1969.godine u s. Brodosavce - SO Prizren, stalno živi u Prizrenu, Albanac, državljanin SKJ, oženjen - otac jednog deteta, pismen - završio osam razreda osmogodišnje škole, bez nepokretne imovine, nije regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za neko drugo krivično delo, u pritvoru od 28.7.1998.godine,

10. **ADEM ELJEZKURTAJ**, civilno lice van VJ iz s. Zur - SO Prizren, od oca Tahira i majke Atidže, devojjačko Hoćinaj, rođen 28.5.1969.godine u s. Zub - SO Prizren, stalno živi u mestu rođenja, Albanac, državljanin SRJ, oženjen - otac troje dece, pismen - završio školu učenika u privredi za automehaničara, bez nepokretne imovine, po zanimanju stolar, regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Prizren, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za neko drugo krivično delo, u pritvoru od 28.7.1998.godine.

11. **JETON KRASNICI**, civilno lice van VJ iz s. Buće - SO Dragaš, od oca Dalipa i majke Mamudije, devojjačko Halili, rođen 29.4.1960. godine u s. Buće - SO Dragaš, stalno živi u mestu rođenja, Albanac, državljanin SRJ, oženjen - otac četvero dece, pismen - završio srednju školu, po zanimanju šumar, bez nepokretne imovine, regulisao obavezu služenja vojnog roka u VJ, vodi se u evidenciji Vojnog odseka Dragaš, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za neko drugo krivično delo, u pritvoru od 13.8.1998.godine.

I

K r i v i s u

1. Opt. Krasnici Đimšić, Dževat Beriša i Cengaj Hajrim, početkom jula 1998.godine, u s. Ješkovo - SO Prizren, stvorili bandu neutvrđeno većeg broja lica radi vršenja krivičnih dela terorizma iz čl.125. KZ SRJ prema vojnim i civilnim licima i objektima, tako što su: opt. Krasnici, kao komandant štaba, opt. Beriša zamenik komandanta štaba, a opt. Cengaj, kao koordinator u štabu bande, kao dela terorističke organizacije tzv. Oslobodilačke Vojske Kosova, pozivali druge pripadnike albanske nacionalne manjine na Kosovu i Metohiji iz s. Lješkovovo, Lješkovice, Ljubicevo, Zgradska Hodža, Biluša i dr. sela, te i iz Prizrena, da se priključe njima, postanu pripadnici njihovog udruženja - bande, te da u okviru nje učestvuju u vršenju pomenutih krivičnih dela, pozivajući tako: opt. Tači Isljama, Memaj Kujtima, Ajazaj Nedžmedina, Memaj Fatmira, Berišu Afrima, Djezairi Berata i Eljezkurtaj Adema koji su na njihov poziv, postali pripadnici navedenog udruženja, te da u okviru njega, u istoj nameri, zajedno učestvuju u prebacivanju oružja iz R Albanije u SRJ radi izvršenja određenih terorističkih akata, a zatim i da učestvuju u izvršenju pomenutih akata pa su, po planu pomenutog zločinačkog udruženja, učestvovali u kopanju rovova i saobraćanica u navedenim selima, radi suprostavljanja miliciji kao i jedinicama VJ u graničnom području ukoliko bi one intervenisale povodom terorističkih akata, a po istom planu organizovano vršili osmatranje i praćenje pokreta pomenutih jedinica, te o tome obavestavali organizatore navedenog udruženja, a zatim su, neutvrđenog dana, krajem jula 1998.godine, opt.: Tači Isljam, Memaj Kujtim, Ajazaj Nedžmedin, Memaj Fatmir, Beriša Afrim, Djezairi Berat i Eljezkurtaj Adem, pod vodstvom opt. Krasnicija, po istom planu, organizovano, sa bandom od 50-60 lica, ilegalno otišli u R Albaniju, gde su nabavili veću količinu oružja i municije i to: automatske i poluautomatske puške, mitraljeze, ručne bacače, granate, ručne bombe, više sanduka municije za puške i dr., kao i vojnu uniformu i drugu vojnu opremu, a u noći 27/28. jula, ilegalno, u istoj grupi, svo pomenuto oružje, municiju kao i opremu, preneli na teritoriju SRJ preko državne granice u reonu karaule "Stojanovic" kojom prilikom su, a nakon što su otkriveni od strane pripadnika VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, na njih otvorili vatru iz rapoloživog pešadijskog i drugog naoružanja, a zatim su, usled odgovora pripadnika VJ vatrom, razbijeni u više manjih grupa i pobjegli u različitim pravcima i to ka s. Buće, Kapče i Brezna, a sledećeg dana, tj. 28.7., u s. Buće, pri traganju pripadnika milicije i organa obezbeđenja VJ za ostacima pomenute razbijene bande, deo pripadnika navedene bande na njih je ponovo otvorila vatru iz pešadijskog oružja, pri čemu je pogođen i smrtno stradao Denić Bojan, kapetan iz VP 4445 Prizren, a ranjen milicioner Aguši Kustem, nakon čega su opt. Tači, Memaj, Ajazaj, Beriša, Fatmir, Djezairi i Eljezkurtaj lišeni slobode i privedeni nadležnom sudu.

2. Opt. Jeton Krasnići, neutvrdenog dana krajem jula 1998.godine, na predlog Krasnići Đimišita, vođe terorističke organizacije tzv. "Oslobodilačka Vojska Kosova", stvorena na teritoriji KIM za s. Jeskovo kod Prizrena, radi vršenja krivičnog dela terorizma, prihvatio i potom za njih, kao šumar, gde se službeno kretao širom teritorijom pomenutog predela, pratio kretanje pripadnika i jedinica VJ i MUP-a R Srbije u graničnom području, te i izviđao pravce kojima bi pomenuta teroristička organizacija ilegalno prešla za R Albaniju iz zatim u SKJ prenela oružje radi vršenja krivičnog dela terorizma, pri čemu je ocenio da najpovoljniji pravac za takve akcije iznad s. Brezna, o čemu je obavestio vođu navedene terorističke organizacije Krasnići Đimišita, koji je dana 24. 7.1998.godine, sa bandom od oko 50 - 60 terorista, na pomenutom mestu, ilegalno presao u R Albaniju, a zatim u noći 27/28.07.1998.godine, sa istom bandom, u predelu karaule "Stojanović", uneo u SKJ veću količinu oružja, municije i vojne opreme, kada je otkrivena od organa obezbeđenja državne granice i razbijena, a pri čišćenju terena u s. Buče deo te bande otvorio je vatru na pripadnike VJ i MUP-a, kojom prilikom je lišen života kapetan VJ Denić Bojan, a ranjen Agusi Kustem, zamenik komandira stanice milicije Gora.

- čime su učinili:

1. Opt. Đimišit Krasnići krivično delo udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.1. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa krivičnim delom upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. KZ SRJ i krivično delo terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.2. u vezi čl.26. KZ SRJ;

2. Opt. Đezvat Beriša i Hajrim Cengaj, kriv.dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.1. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa krivičnim delom upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. u vezi čl.26. i 22. KZ SRJ i kriv.delo terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.2. u vezi čl.26. i 22. KZ SRJ;

3. Opt. Isrljam Taći, Kujtim Memaj, Nedžedin Ajazaj, Fatmir Memaj, Afrim Berisa, Berat Djezairi i Adem Eljezkučaj, svaki posebno, po krivično delo udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa krivičnim delom upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. u vezi čl.22. KZ SRJ i kriv.delom terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.1. u vezi čl.22. KZ SRJ.

4. Opt. Jeton Krasnići, pod tač.2. kriv.delo upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. u vezi čl.24. KZ SRJ,

pa sud optuženima, osim za opt. Jetona Krasnićija, za predmetna krivična dela, primenom čl.41. i 48. st.1. KZ SRJ, prethodno utvrđuje pojedinačne kazne zatvora i to:

1. Opt. Đimišitu Krasnićiju, za krivično delo udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.1. u vezi čl.125. KZ SRJ, kaznu zatvora od 5 /pet/ godina, za krivično delo upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. KZ SRJ, kaznu zatvora od 5 /pet/ godina, a za krivično delo terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.2. u vezi čl.26. KZ SRJ, kaznu zatvora u trajanju od 20 /dvadeset/ godina.

2. Opt. Đezvat Beriši i Cengaj Hajrimu, za kriv.delo udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.1. u vezi čl.125. KZ SRJ, kazne zatvora od po 5 /pet/ godina, za kriv.delo upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. u vezi čl.26. i 22. KZ SRJ, kazne zatvora

od po 4 /četiri/ godine, za kriv.delo terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.2. u vezi čl.26. i 22. KZ SRJ, kazne zatvora u trajanju od po 20 /dvadeset/ godina;

3. Opt. Isljamu Tačiju, Beratu Dzejairiju i Beriši Afrimu, za kriv.dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ, kazne zatvora od po 4 /četiri/ godine, za kriv.delo upućivanje ip rebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. u vezi čl.22.KZ SRJ, kazne zatvora od po 1 /jednu/ godinu, a za krivično delo terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.1. u vezi čl.22. KZ SRJ, kazne zatvora od po 10 /deset/ godina;

4. Opt. Kujtim Memaju, Nedžmedinu Ajazaju, Fatmiru Memaju i Ademu Eljezkurtaju, za kriv.dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ, kazne zatvora od po 3 /tri/ godine, za kriv.delo upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz člana 132. u vezi čl.22. KZ SRJ, kazne zatvora od po 1 /jedne/ godine, a za krivično delo terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.1. u vezi čl.22. KZ SRJ, kazne zatvora od po 10 /deset/ godina,

pa sud opt. Đimsita Krasnićija, Berišu Dževata i Afrima Cengaja, primenom čl.48. st.2. tač.2. KZ SRJ, a opt. Tači Isljama, Memaj Kujtima, Ajazaj Nedžmedina, Memaj Fatmira, Berisu Afrima, Dzejairi Berata i Eljezkurtaj Adema, uz primenu čl.48.st.2. tač.3. KZ SRJ, a opt. Jetona Krasnićija, uz primenu čl.41. KZ SRJ

O S U D U J E

1. Opt. Đimsita Krasnićija, Dževat Berisu i Hajrima Cengaja, na kazne zatvora u trajanju od po 20 /daveset/ godina, koje će izdržati po pravnosnažnosti presude;

2. Opt. Isljama Tačija, Berata Dzejairija i Afrima Berisu na jedinstvene kazne zatvora u trajanju od po 13 /trinajest/ godina, u koje im se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 28.7.1998.godine, koje će izdržati po pravnosnažnosti presdue;

3. Opt. Kujtim Memaja, Nedžmedina Ajazaja, Fatmira Memaja i Adema Eljezkurtaja, na jedinstvene kazne zatvora u trajanju od po 12 /dvanajest/ godina, u koje im se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 28.7.1998.godine, koje će izdržati po pravnosnažnosti presdue, i

4. Opt. Jetona Krasnićija na kaznu zatvora u trajanju od 6 /sest/godina, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 13.8.1998.godine, koju će izdržati po pravnosnažnosti presude.

Svi optuzeni su dužni da Vojnom sudu u Nišu, na ime stvarnih troškova, plate po 300,00 dinara, kao i svaki po 1000 dinara na ime paušala, sve u roku od 15 /petnajest/ dana po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvrsrenja, a o troškovima branioca po službenoj dužnosti, punomoćnika oštećenih, kao i troškovima za tumača, odlučiće predsednik veća posebnim rešenjem kada pribavi podatke u vezi istin.

Oštećeni Denić Divna, Denić Ivana i Denić Nebojša upućuju se da svoje imovinsko pravne zanteve ostvaruju u parnici kod redovnog suda.

II

Optuženi Jeton Krasnići, osnovom čl.350. st.1. tač. 3. ZKP

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

da je:

neutvrđenog dana jula 1998.godine postao pripadnik terorističke organizacije tzv. "Oslobodilačka Vojksa Kosova", stvorene za s. Ješkovo kod Prizrena na teritoriji KiM, radi vršenja krivičnog dela terorizma iz čl.125. KZ SRJ prema civilnim i vojnim licima i objektima,

- čime bi učinio krivično delo udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ i krivično delo terorizma u pomaganju iz čl.125. u vezi čl.24. KZ SRJ.

U b r a z l o ž e n j e

Vojni tužilac u Nišu podigao je optužnicu, I VTK br.1004/98 od 22.1.1999.godine, protiv opt.: Krasnići Dimšita, Beriše Dževata i Cengaj Hajrima, svi civilna lica van VJ iz Prizrena, zbog krivičnog dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.1. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa kriv.delom upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. u vezi čl.26. KZ SRJ i kriv.dela terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.2. u vezi čl.26. KZ SRJ, kao i protiv : Tači Isljama, Memaj Kujtima, Ajazaj Nedžmedina, Memaj Fatmira, Beriše Afrima, Dzejairi Berata i Eljezkurtaj Adema, takođe, civilna lica van VJ sa teritorije Opštine Prizren, zbog krivičnog dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa kriv.delom upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. KZ SRJ i kriv.delom terorizma iz čl.125. u vezi čl.139. st.1. KZ SRJ, a Vojni tužilac pri K-di 3. Armije podigao je optužnicu, I VTK br. 14/99 od 14.4.1999.godine, protiv opt. Jetona Krasnićija, civilnog lica van VJ iz s. Buće - SO Dragaš, zbog kriv.dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa krivičnim delom upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije u pomaganju iz čl.132. u vezi čl.24. KZ SRJ i krivnim delom terorizma u pomaganju iz čl.125. u vezi čl.24. KZ SRJ.

Zastupnik pomenutih optužbi predložio je da sud po istima sprovede jedinstven postupak i donese jednu presudu, te i da se opt. Krasnići Dimšitu, Beriši Dževatu i Cengaj Hajrimu sudi u osustvu, sobzirom da se nalaze u bekstvu, što je sve prihvaćeno od strane suda, a shodno ranijim odlukama van raspravnog veća KV br.115/99 od 9.8. i 16.8.1999.godine, a zatim je izvršio određena preciziranja u činjeničnim opisima dispozitiva obe optužnice, dok je , u završnoj reči, u svemu ostao pri tim optužbama, kako pri činjeničnom opisu, tako i pri pravnim kvalifikacijama, predlažući da sud sve optužene oglasi krivim za predmetna krivična dela i osudi ih po zakonu, a iz razloga što izvedenim dokazima utvrđeno da su ista počinili.

Sud je na glavnom pretresu ispitao sve optužene, a potom je, u dokaznom postupku, saslušao svedoke: Trkulju Miodraga, Stolić Dejana, Simić Gašija, kao i oštećene Denić Ivanau, Denić Divnu i Denić Nebojšu, a uz saglasnost stranaka pročitao je sledeće

spise - dokaze: iskaz svedoka Aguši Kustema iz prethodnog postupka od 10.11.1998. i od 16.3.1999.godine, kao i iskaz svedoka Nimeți Berise od 16.3.1999.godine, zapisnik o saslušanju veštaka dr Spasić Dragoslava od 2.11.1998.godine; sedam rešenja MUP-a Prizren br.3834, 3836, 3838, 3840, 3842, 3844, 3846 od 29.7.1998.godine; te i rešenje br.4217 od 13.8.1998.godine; šest potvrda o privremeno oduzetim predmetima MUP-a Prizren br.3853, 3854, 3855, 3861, 3862 i 3863 od 29.7.1998.godine, kao i potvrdu br.4229 od 13.8.1998.godine; osam izvestaja iz KE za optužene, sem za opt. Krasnići Jetona, od 26.10.1998.godine; naredbu Okružnog suda u Prizrenu za izdavanje poternice za opt. Krasnići Dimšita, Berisu Dževata i Cengaj Hajrima od 01.8.1998.godine; obdukcioni zapisnik Zavoda za sudsku medicinu Niš za pok. Denić Bojana S-245/98 od 30.7.1998.godine; otpusnu listu sa epikrizom Zdravstvenog centra Prizren za Aguši Kustema; otpusnu listu kliničko bolničkog centra Priština za opt. Tači Isljama; otpusnu listu sa epikrizom odeljenja za zdravstvenu zaštitu Lipljan za opt. Tači Isljama; presudu Okružnog suda Prizren K br.15/98 od 28.5.1998.godine; izveštaj VP 4445 Prizren od 28.7.1998.godine; izveštaj VP 9323 Niš od 20.10.1998.godine; izveštaj istražnog sudije Vojnog suda u Nišu KK br.79/1 od 28.7.1998.godine; krim.tehničku dokumentaciju vojne policije VP 4445 Prizren KU br.158/98 od 28.7.1998.godine; izveštaj MUP-a Priština 03 br.234-1-497/98 od 31.7.1998.godine, te i tri priznanice za opt. Krasnići Jetona, što je sve bliže navedeno u zapisniku o glavnom pretresu od 17.8., 18.8., 19.8. i 17.9.1999.godine.

Opt. Tači Isljam, Memaj Kujtim, Ajazaj Nedžmedin, Mamaj Fatmir, Berisa Afrim, Djezairi Berat i Eljezkurtaj Adem u svojim odbranama na glavnom pretresu nisu sporili da su kritične prilike, po naređenju Krasnići Dimšita, otišli za R Albaniju radi prenošenja oružja i municije na teritoriju SRJ - KiM, da ih je tada u toj grupi bilo od 50 do 60 lica, da su ta lica bila iz sela Ljez, Jeskovo, Zagradska Hodža, Ljubičevo, Biluse, Prizrena i dr., da im je glavni, kako u odlasku, tako i povratku bio Krasnići Dimšit, da su pri odlasku državnu granicu ilegalno presli u predelu planine Pastrok, da su u R Albaniji doista svi dobili određenu vrstu i količinu oružja i municije, kao i drugih sredstava, da im je sve to podeljeno od strane Krasnići Dimšita, da su, u povratku, državnu granicu, takođe, ilegalno presli u predelu planine Koritnik, da su tada, tj. pri povratku, bili otkriveni od strane pripadnika VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, da je došlo do oruzanog sukoba između njih i pripadnika VJ, da niko od njih, tj. od optuženih, nije otvarao vatru na pripadnike VJ, da je iz njihove grupa vatru iz oružja otvorio Krasnići Dimšit, kao i još neka druga lica, da su se nakon ovog razbežali u različitim pravcima, da im je bilo poznato da je Krasnići Dimšit pripadnik tzv. OVK i komandnat štaba u s.Lješkovo, da su znali da nabavljanje i posedovanje oružja na ilegalan način kod građana izaziva strah, uznemirenje i sl., pa i kod pripadnika policije i VJ, te da im je bilo poznato da prelazanje državne granice na ilegalan način može doći do sukoba sa policijom i VJ, kao i to da im je bilo poznato da je od marta - aprila 1998.godine na teritoriji KiM dolazilo do masovnijih - češćih oružanih sukoba između policije i pripadnika VJ sa pripadnicima tzv. Oslobođilačke vojske Kosovo, te da je kritične prilike, pri povratku iz R Albanije, u toj grupi, od ukupnog pomenutog broja bilo njih 10 - 15 u maskirnim uniformama i sa oznakama tzv. OVK, kao i to da je Dimšit Krasnići, kako pri odlasku, tako i pri povratku iz R Albanije, bio u maskirnoj uniformi sa oznakama OVK i da je bio naoružan, te da su znali da će uneto oružje iz R Albanije biti upotrebljeno prema pripadnicima VJ i MUP-a. Opt. Tači Islja, Memaj Kujtim, Ajazaj Nedžmedin, Memaj Fatmir, Afrim Beriša, Djezairi Berat i Eljezkurtaj Adem su u svojim odbranama, sem već napred navedenog, izneli još i sledeć:

Opt. Tači Isljam, da je Krasnići Đimsit rekao da se za R Albaniju ide radi nabavke i prenosa oružja i municije za njegov štab i jedinice, da mu se štab nalazi u s. Ješkovo, da mu je to oružje potrebno radi odbrane od policije i pripadnika VJ, da je on iz R Albanije preneo 1 automatsku pušku, 2 ručne bombe, 4 okvira municije, kao i 1 borbeni prsluk, da mu je Krasnići Đimsit, pri povratku iz R Albanije, rekao da otvori vatru ukoliko naiđe na policiju i pripadnike VJ, da je zbog ovog u cev puške imao ubačen metak i da je na pušci imao okvir sa municijom, da nije otvarao vatru na pripadnike policije i VJ nakon otkrivanja dela njihove grupe u s. Buče, da je ranije učestvovao u kopanju rovova i saobraćajnica u reonu s. Ljuvan, da je kopanje vršeno u toku noći, da je na tom kopanju bilo prisutno oko 300 lica, da je među tim licima koja su kopala video i Djezairi Berata, kao i Berišu Afrima, da mu je izvesni Baškim Krasnići rekao da se u štabu tzv. OVK u s. Ješkovo, pored Đimsita Krasnićija, kao glavnog komandanta, nalaze još Cengaj Hajrim i Beriša Djevat, da oni u tom štabu obavljaju nekakve dužnosti, da je tada Krasnići Đimsit kod sebe imao neku stanicu i održavao vezu sa svojim ljudstvom, da je upotrebljavao šifru "Beli Medved", te da je kritične prilike bio primoran - prisiljen od strane naoružanih pripadnika takozvane OVK, kao i komandanta Krasnići Đimsita, da ode za R Albaniju po oružje iz razloga što nije imao da im da 1.200 DM, te da nikada nije bio član tzv. OVK;

Opt. Afrim Beriša, da mu je kritične prilike Krasnići Đimsit pretio da će ga ubiti ukoliko ne prihvati da pođe za R Albaniju radi prenošenja oružja, da je zbog pomenute pretnje morao otići za R Albaniju, da mu je Krasnići Đimsit obećao da će biti slobodan kad to oružje prenese i preda ga štabu u s. Ješkovo, da je iz R Albanije preneo jednu automatsku pušku kineske proizvodnje, 1 ručnu bombu, kao i tri okvira sa municijom, da iz pomenute puške nije otvarao vatru na pripadnike VJ i policije nakon što je deo njihove grupe bio otkriven u s. Buče, da je od ranije poznao Cengaj Hajrima i da je čuo da se on nalazi tzv. OVK u s. Ješkovo i da obavlja nekakvu dužnost, da je Berišu Dževata poznao samo iz viđenja i da je od drugih čuo da se i on nalazi u pomenutom štabu i da obavlja dužnost nekakvog koordinatora, da nije video Cengaja i Berišu Dževata da su kritične prilike sa njima u grupi išli za Albaniju, da nije učestvovao u izgradnji rovova i drugih utvrđenja ali da je video da to rade mladići iz s. Ljeza i Ješkova, te da nije nikada bio član tzv. OVK;

opt. Djezairi Berat da je bio primoran - prisiljen od strane Krasnići Đimsita da kritične prilike ode za R Albaniju iz razloga što nije imao da mu da 1000 DM, da nije pokušavao da na nekakav način pobegne iz te grupe, da je iz R Albanije od oružja preneo jedan mitraljez, kao i određenu količinu municije, da je taj mitraljez rasklapao i sklapao dok je još boravio u R Albaniji, da im je Krasnići Đimsit, pri povratku iz R Albanije, rekao da na pripadnike policije i VJ otvori vatru ukoliko naiđu na njih, da on iz svog mitraljeza nije otvarao vatru, da je taj mitraljez trebao da preda štabu tzv. OVK u s. Ješkovo, da je ranije poznao Berišu Dževata i Cengaj Hajrima, da je čuo od drugih da je Beriša u pomenutom štabu obavljao dužnost zamenika komandanta a Cengaj dužnost nekakvog koordinatora, da njih dvojica kritične prilike nisu bili sa njima u R Albaniji, da je on učestvovao u kopanju rovova u s. Ljeza i Ješkovo, da nije nikada postao pripadnik tzv. OVK, te da se u s. Buče predao pripadnicima VJ, kao i optuženi Tači Isljam i Beriša Afrim;

Opt. Memaj Kujtim, da je pomenute prilike za R Albaniju otišao na predlog brata od strica Memaj Fatmira, da je u toku putovanja za R Albaniju saznao da se tamo ide po oružje, da za R Albaniju nebi otišao da je na vreme znao zbog čega se ide, da je u R Albaniji od Krasnići Đimsita dobio jednu automatsku pušku i istu preneo preko granice, da iz iste nije otvarao vatru na pripadnike VJ i policije, da je tu pušku, zajedno sa oružjem Memaj Fatmira, Ajazaj Nedžmedina i Eljezkurtaj Adema, ostavio u jednoj šumi na domah s. Vrapče, da nikada nije bio pripadnik tzv. OVK, da je ranije učestvovao u davanju straže u mahali Memaj u svom selu a radi pra-

ćenja pokreta pripadnika VJ i policije, da su stražu na pomenutom mestu najverovatnije davali još i Memaj Fatmir, Ajazaj Nedžmedin, Elezkurtaj Adem i drugi, da je čuo za Cengaj Hajrima i Berišu Dževata, da se nalaze u štabu tzv. OVK u s. Ješkovo, da ne zna da li su njih dvojica kritične prilike sa njima išli za Albaniju, te da je u s. Vrapče lišen slobode i to bez ikakvog oružja;

Opt. Ajazaj Nedžmedin da je kritične prilike otisao za K Albaniju zbog pretnji od strane Bedri Hodže, sobzirom da mu je govorio da za Albaniju mora otići bez obzira da li prihvata da to uradi za loo DM ili ne, da je od Bedri Hodže saznao za Krasnići Đimsita da je on komandant glavnog štaba tzv. OVK u s. Ješkovo, da je znao da se za Albaniju ide da bi se prenelo oružje u Jugoslaviju i isto se predalo pomenutom štabu u s. Ješkovo, da će, ukoliko oružje prenese, potom postati pripadnik tzv. OVK i da će moći tu pušku da zadrži kod sebe, da je iz Albanije doista i preneo jednu automatsku pušku, da im je Đimsit Krasnići, dok su još bili u Albaniji, rekao da ukoliko nađu na pripadnike VJ i milicije na njih otvore vatru i to oni koji su očistili oružje, da zbog ovog oni koji su očistili oružje treba da drže metak u cevi pušaka, da su neki iz grupe još u Albaniji to svoje oružje rasklapali radi ciscenja, da on svoju pušku nije čistio, da je čuo da je neko na granici, pri povratku iz K Albanije dva puta komandovao "Stoj", da je zatim otvorena obostrana vatra, da on nije otvarao vatru iz svoje puške, da je zatim posao prema s. Vrapče, da je pre pomenutog sela, u jednoj sumi, ostavio svoju pušku, da su ga zatim mestani tog sela lišili slobode i potom ga predali policiji, da je učestvovao u davanju straže u njegovoj manali i to po naređenju Bedri Hodže a radi pracenja pokreta pripadnika VJ i milicije, da je čuo za Cengaj Hajrima i Berišu Dževata i da obavljaju nekakve dužnosti u štabu tzv. OVK u s. Ješkovo, te da je od ranije poznao optuženog Jetona Krasnicija i to kao sumara za reon s. Buče, da sa njime pomenutih dana nije imao bilo kakve kontakte, tako da ne zna da li je i on kritične prilike sa njihovom grupom išao za Albaniju;

Opt. Memaj Fatmir, da je pomenute prilike posao za K Albaniju da bi nabavio jednu pušku radi lične odbrane - bezbednosti, da mu je Bedri Hodža rekao da uskoro za Albaniju ide jedna grupa i da sa njome može poći, da je prihvatio pomenuti predlog i posao sa tom grupom i to zajedno sa Kujtim Memajem, bratom od strica, da mu je jednu pušku u K Albaniji lično dao Krasnići Đimsit, da je dobio još 4 okvira municije, da ju je očistio dok se još nalazio u K Albaniji, da je od oružja u Jugoslaviju preneo samo tu pušku, da iz nje nije otvarao vatru na bilo koga, pa ni na pripadnike VJ i milicije, da je na pušci, pri povratku za Jugoslaviju, imao okvir sa municijom, da se, nakon sukoba sa pripadnicima VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, uputio prema s. Vrapče, da su sa njime tada bili još Memaj Kujtim, Ajazaj Nedžmedin, kao i Eljezkurtaj Adem, da su svi, pre ulaska u pomenuto selo, ostavili puške u jednoj sumi, da su ih u pomenutom selu mestani lišili slobode i potom ih predali policiji, da nikada nije bio pripadnik tzv. OVK, te da je ranije u njegovoj mahali u s. Zur davao stražu, da su stražu davali još i Memaj Kujtim i Ajazaj Nedžmedin, da su kao stražari osmatrali pokrete pripadnika VJ, kao i policije i pazili da ih oni ne napadnu, da nije učestvovao u kopanju rovova, bunkera i sl., da je od drugih čuo za Cengaj Hajrima i Berišu Dževata da se nalaze u štabu tzv. OVK u s. Ješkovo i da obavljaju nekakve dužnosti, da ne zna da li su i oni sa njima kritične prilike išli za K Albaniju, da Krasnići Jetona uopšte ne poznaje, te da su o Jetonu možda nešto razgovarali dok su se vozilom prevozili od Prizrena za Nis.

Opt. Eljezkurtaj Adem, je u svojoj odbrani, u vezi predmetnih krivičnih dela, izneo još i to da je kritične prilike posao za K Albaniju zbog pretnji od strane Bedri Hodže, da mu je Bedri Hodža rekao da se za Albaniju ide po oružje zbog lošeg stanja na Kosovu, da je to oružje, po povratku iz Albanije, trebao predati Bedri Hodži iz razloga što je on bio glavni za tzv. OVK za s. Zur, da je iz Albanije poneo dve automatske puške, kao i određenu količinu municije, da je na granici, a nakon što su ih otkrili pripadnici VJ, bacio jednu automatsku pušku, da je zatim, sa Memaj

Fatmirom, Memaj Kujtimom i Ajazaj Nedžmedinom, posao prema s. Vrapče, da su, pre ulaska u pomenuto selo, oružje ostavili u jednoj sumi, da su ih nakon ovog meštani pomenutog sela lišili slobode i predali organima policije, da je ranije u svom selu davao strazu ali praćenja pokreta pripadnika VJ i milicije, da je u selu strazu davao i Memaj Fatmir, a možda i Memaj Kujtim, kao i Ajazaj Nedžmedin, te da nikada nije bio pripadnik tzv. OVK.

Optuženi Jeton Krasnići je u svojoj odbrani u celosti negirao izvršenje predmetnih krivičnih dela, iznoseći da nikada nije bio pripadnik tzv. OVK, da Krasnići Đimsita uopšte ne poznaje, da nije od bilo kog, pa ni od Krasnići Đimsita, dobijao zadatke da na pomenutom prostoru prati pokrete pripadnika VJ i Milicije i da ga o tome obaveštava, da nije izviđao najpovoljnije pravce kojima pripadnici tzv. OVK mogu na ilegalan način preći u R Albaniju, da nema nikakve veze sa događajem koji se odigrao u s. Buče 28.7.1998. godine kojom prilikom je smrtno stradao kap. Denić Bojan, a ranjen Aguši Kustem, da nije zbrinjavao povredene teroriste tzv. OVK, da im nije davao hranu, niti pružao bilo kakvu drugu pomoć, da je pomenutog dana, zbog pucnjave između Albanskih terorista i pripadnika VJ i milicije, bio u društvu sa mestanima pomenutog sela i sa Aguši Kustemom, te da je lišen slobode 13.8.1998.g. Nadalje je izneo da je na jedno mesec dana pre njegovog lišenja slobode, u s. Buče, jednoj grupi od 3 lica pokazao rukom kojim pravcem mogu na ilegalan način preći granicu i otići u R Albaniju, da su od njih troice dvojica bila u civilnim odelima a jedan u uniformi tzv. OVK, da je tom uniformisanom licu bilo ime Džemo, da je morao da im pokaže taj pravac prelaska granice iz razloga što su mu pretili da će ga ubiti, da su mu zapretili da u vezi njen nikom ništa ne prijavljuje nadležnim organima, jer će ga u suprotnom ubiti, kao i njegovu porodicu, te da ih zbog svega ovog nikom nije ni prijavio. Na kraju je izneo da je od pripadnika SUP-a čuo kako je u pomenutom vremenu jedna grupa na ilegalan način iz R Albanije unela određenu količinu oružja, da je samo u jednom navratu, a tokom 1992. godine, odlazio za R Albaniju i to na ilegalan način, a iz razloga što mu je bila ukradena krava, te da je tačno da je u reonu s. Buče, kao i drugih sela, obavljao poslove šumara.

Analizom iznetih odbrana svih pomenutih optuženih, u sklopu sa ostalim izvedenim dokazima, sud je u svemu utvrdio činjenično stanje, kao u izreci presude, pod tač. I.

Na pretresu uopšte nije bilo sporno da su optuženi Tači Isljam, Memaj Kujtim, Ajazaj Nedžmedin, Memaj Fatmir, Afrim Beriša, Djezairi Berat i Eljezkurtaj Adem kritične prilike, sa ostalim pripadnicima tzv. OVK otisli za R Albaniju, da im je, kako u odlasku, tako i pri povratku, glavni bio Krasnići Đimsit, da su državnu granicu sa R Albanijom prelazili na pomenutim mestima, da su iz R Albanije u Jugoslaviju svi preneli po određenu količinu oružja, municije i drugih sredstava, kao i opreme, da su pri povratku iz R Albanije bili otkriveni od strane pripadnika VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, da je tošlo do obostranog otvaranja vatre, da niko od njih, tj. od optuženih, nije otvarao vatru, da su se potom razbili u više grupa i pošli ka selima Buče, Kapče i Brezna, te da je potom deo te njihove bande, koja se nalazila u s. Buče, otvorila vatru na pripadnike VJ i milicije koji su tragali za njima, kao i to da je tom prilikom smrtno stradao pripadnik VJ kapetan Denić Bojan, a ranjen milicioner Agusi Kustem. Sve ovo utvrđeno je na sasvim nesporan način i to, kako na osnovu pomenutih iznetih odbrana optuženih u navedenom delu, koje su napred već interpretirane, tako i na osnovu drugih izvedenih dokaza, a pre svega, na osnovu iskaza svedoka Trkulje Miodraga, Stolić Dejana i Agusi Kustema, pomenutih potvrda o privremeno oduzetim predmetima, fotodokumentacije, izvestaja VP 4445 Prizren, izvestaja istražnog sudije Vojnog suda u Nisu KR br. 79/1 od 28.7.1998. godine, obdukcionog zapisnika Zavoda za sudsku medicinu Niš, otpusne liste sa epikrizom Zdravstvenog centra Prizren za Agusi Kustema te i na osnovu nalaza i mišljenja veštaka Spasić Dragoslava.

Naime, svi pomenuti optuženi u svojim odbranama nišu sporili da su kritične prilike otišli za R Albaniju i to na ilegalan način, da ih je u toj bandi bilo 50 do 60 lica, da je glavni bio Đimsit Krasnici, da su svi oni iz R Albanije doneli određenu količinu oružja i municije, kao i drugih sredstava i opreme, da su ih, pri povratku iz R Albanije, otkrili pripadnici VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, da je tada došlo do obostarnog otvaranja vatre, te da su se potom razbili u više grupa i pošli u pravcu pomenutih sleda, te da su opt. Tači Isljam, Beriša Afrim i Djezairi Berat otišli u s. Buče, a Memaj Kujtim, Ajazaj Nedžmedin, Memaj Fatmir i Eljezkurtaj Adem u s. Vrapče, a opt. Tači Isljam nije sporio i to da je u s. Buče, nakon dva časa od njegovog lišenja slobode, saznao da je kapetan Denić Kanjen i da ne mogu da ga izvuku. Da je kritične prilike - večeri bila otvarana vatra na pomenutom mestu - pravcu pri povratku optuženih iz R Albanije, sem njihovih već iznetih odbrana, utvrđeno je i na osnovu iskaza Trkulje Miodraga i Stolić Dejana, o čijim iskazima će kasnije više biti reči u presudi.

Dalje, da su svi pomenuti optuženi kritične prilike iz R Albanije u Jugoslaviju uneli određenu količinu oružja i municije, sem njihovih priznanja u pomenutom delu, koja su napred već interpretirana, utvrđeno je i na osnovu pomenutih potvrda o privremeno oduzetim predmetima MUP-a Prizren od 29.7.1998.g. iz kojih nesumnjivo proizilazi da su ovlašćena lica navedenog suda od optuženih oduzeli sledeće oružje i municiju i to: od opt. Djezairi Berata 1 puškomitraljez, 1 automatsku pušku, kao i 900 komada metaka za automatsku pušku; od opt. Memaj Fatmira 1 automatsku pušku, 2 komada postolja za minobacače 60 mm i 6 mina za minobacač; od opt. Beriše Afrima 1 automatsku pušku, od opt. Ajazaj Nedžmedina 1 automatsku pušku i 6 granata za ručni bacač; od opt. Kujtim Memaja 1 automatsku pušku i 2 komada doboša za puškomitraljez; te od Eljezkurtaj Adema 1 pušku, kao i 1 uniformu sa oznaka UCK, a što sve, takođe, nesumnjivo proizilazi i iz fotodokumentacije koja je sačinjena povodom oduzimanja oružja od optuženih, kao i u vezi pronalazjenja drugog oružja i municije, kao i sredstava u predelu mesta odigravanja predmetnog događaja, sa napomenom da je i za opt. Tačija sačinjena fotodokumentacija u vezi puške koja je kod njega pronađena, ma da sudu nije dostavljena bilo kakva potvrda o oduzimanju bilo kakvog oružja od njega, što je i nebitno, budući da je on priznao da je kritične prilike iz R Albanije preneo jednu automatsku pušku, dve ručne bombe, 1 borbeni prsluk, 4 okvira za municiju, kao i 400 komada metaka za pušku.

Nadalje, da su svi pomenuti optuženi lišeni slobode od strane ovlašćenih lica MUP-a Prizren na dan 28.7.1998.godine, sem njihovih priznanja, utvrđeno je i na osnovu rešenja pomenutog SUP-a, koja su doneta za svakog optuženog pojedinačno i to na dan 29.7.1998.godine, u kojima je, kao osnovno, navedeno, da se opt. Memaj Kujtim, Beriša Afrim, Djezairi Berat, Memaj Fatmir, Ajazaj Nedžmedin, Tači Isljam i Eljezkurtaj Adem, lišavaju slobode 29.7.1998.godine i to u 15.00 časova a zbog osnovane sumnje da su počinili krivično delo iz čl.136. st.1. u vezi čl.125. KZ SKJ, te da bi ostankom na slobodi prikrili tragove pomenutog krivičnog dela. Istina, u pomenutim rešenjima navedeno je da su svi oni lišeni slobode 29.7.1998.godine, što sud nije prihvatio iz razloga što je ocenjeno da se radi o grešci, jer su im pomenutog dana uručena rešenja, što su svi potvrdili svojim potpisima, pa kako iz njihovih odbrana, kao i drugih dokaza, nesumnjivo proizilazi da su svi oni lišeni slobode 28.7.1998.godine, to je sud zbog ovog i prihvatio da su i lišeni slobode navedenog dana a ne 29.7.1998.godne, kako je to navedeno u pomenutim rešenjima.

Dalje, da su pripadnici pomenute bande kritične prilike pri povratku iz R Albanije bili otkriveni od strane pripadnika VJ koji su obezbeđivali državnu granicu i to u reonu karaule "Stojanović", da je došlo do otvaranja vatre, te da je potom ^{de}te bande otišao u pravcu s. Buče i da su zatim u pomenutom selu ubili kapetana Denića a ranili Agusi Kustema, sem već napred navedenog, utvrđeno je i

na osnovu izveštaja o vanrednom događaju VP 4445 Prizren od 28.7.1998.godine, u kojem je, kao osnovno, navedeno: da je na noć 27/28.7.1998.godine, u reonu karaule "Stojanović" postavljena zaseda, da su vojnici iz zasede primetili vecu grupu terorista, da nisu hteli da stanu na njihova upozorenja vec da su odmah otvorili vatru, da je zatim ljudstvo iz zasede otvorilo vatru na njih, da je potom ta grupa uspela da pobegne u dva pravca i to prema s. Buče i Brezna da su pripadnici milicije iz Lopuskog Hana intervenisali u cilju pronalazjenja te bande, da su pri izvršenju ovog zadatka zatražili pomoć od pripadnika VJ, da nakon ovog pripadnici VJ daju jedno borbeno vozilo sa odelenjem i to iz VP 4445/4 Prizren, da je sa pomenutim odelenjem došao i kap. Denić, da se to odelenje, po dolasku u s. Buče, deli u dve grupe, da je u jednoj grupi bio kapetan Denić sa dva policajca, da su pošli u pravcu jedne jaruge, da je tada na njih otvorena vatra od strane terorista i da je tada smrtno stradao kapetan Denić a milicione Agushi Kustem ranjen, da uviđaj nije mogao biti izvršen od strane nadležnih organa zbog borbenih dejstava koja su trajala do večernjih časova, da je na pomenutom mestu pronađen jedan puskomitraljez, te da su očevidci događaja bili vod. Trkulja Miodrag i voj. po ugovoru Stolić Dejan. Sve napred pomenuto navedeno je i u izveštaju istražnog sudijskog Vojnog suda u Nisu KK br.79/i od 26.7.1998.godine, stim što je u istom navedeno jos i to da su pripadnici pomenute bande, pri ulasku na teritoriju SKJ, kod sebe imali oružje i municiju, te da je kapetan Denić sutradan prebačen helikopterom u Vojnu bolnicu Nis radi obavljanja obdukcije. Podacima u pomenuta dva izveštaja sud je u celosti poklonio veru, a razloga što su isti dati od strane lica koja su bila nadležna i ovlašćena, te i stručna, da u vezi predmetnog događaja, kao i njemu sličnim, vode tačnu evidenciju o svim bitnim činjenicama i okolnostima u vezi odigravanja istog.

Da se deo pripadnika pomenute bande nalazio u s. Buče, te i da su oni tada smrtno ranili kapetana Denića, a ranili i milicionera Agushi Kustema, sem vec pomenuta dva izveštaja, sud je ovo utvrdio i na osnovu iskaza svedoka Trkulje Miodraga, Stolić Dejana i Agushi Kustema. Tako je svedok Trkulja, u vezi predmetnog događaja, pored ostalog, izjavio: da se sa jedinicom nalazio na oko 2 - 3 km od državne granice sa R Albanijom, da je prethodne večeri, u odnosu na predmetni događaj, čuo pucnjavu u reonu karaule "Stojanović" kad su ih zatim organi milicije pozvali u pomoć oko 15,00 časova, da su u s. Buče stigli oko 15,30 časova, da ih je bilo ukupno 6 sa kapetanom Denićem, da je nakon ovog kapetan Denić sa još dva milicionera pošao na drugu stranu terena, da je kapetan Denić bio udaljen od njega oko 20 m kada je obavešten da je ranjen, da je do njegovog ranjavanja došlo oko 17,00 časova, da nije mogao da mu ukaže pomoć zbog toga što je on sa svojim društvom bio upao u zasedu terorista i da su ti teroristi na njih otvarali vatru sa svih strana, da su pružali otpor koliko je to bilo moguće i da su istovremeno tražili pomoć, da su kasnije uspeli da se izvuku iz tog okruženja, da su zatim, uz pomoć tenkova, uspeli da dođu do mesta gde se nalazio kapetan Denić i potom uzeli njegovo telo, da im je u vreme prijema obavestjenja od pripadnika milicije bilo rečeno da se grupa terorista nalazi u jednoj kući u s. Buče, da su nakon ovog posli za pomenuto selo sa namerom da te teroriste razoružaju i liše slobode, da su, po dolasku na lice mesta, bili obavesteni da su ti teroristi uspeli da se izvuku iz te kuće i odu u obližnji teren, da su u pomenutom selu, oko 15,30 časova lišili slobode Berisu Afrima, Djezairi Berata i Tači Isljama, da imenovani pri lišavanju slobode nisu pružali nikakav otpor, te da, nakon lišavanja slobode imenovanih, na njih više nije otvarana vatra iz tog pravca, da je do pogibije kapetana Denića došlo nakon lišavanja slobode pomenute troice i to negde oko 17,00 časova, te da je u predelu mesta gde je opt. Tači Isljam lišen slobode pronađena jedna automatska puška, dve ručne bombe, određena količina municije, kao i lo mina za minobacač 60 mm. Svedok Stolić Dejan, u vezi predmetnog događaja, u svemu je izjavio kao svedok Trkulja Miodrag, stim što je dodao da im se jedinica tada nalazila u reonu Lopuskog Hana kod Dragasa radi dubinskog obezbeđenja državne granice, da su se izvesno vreme kretali zajedno sa kapetanom Denićem niz jednu uvalu - jarugu, da je u jednom trenutku sa Trkuljom prešao na drugu stranu jaruge dok je ka-

petan Denić nastavio da se kreće istim pravcem sa milicijom, da je, nakon lo minuta od razdvajanja sa kapetanom Denićem, obavješten da je kapetan Denić povređen a kasnije i da je podlegao od tih povreda, te da je do ranjavanja kapetana Denića došlo nakon pola sata od lišavanja slobode pomenute troice optuženih. Svedok - oštećeni Agusi Kustem je izjavio da je kritičnog dana došao u s. Buče iz razloga što² bio obavješten da se u tom selu krije jedan terorista, da je tada video jedno lice kako istrčava iz kuće Isljama Beriše, da je zbog ovog svoju miliciju rasporedio oko pomenute kuće, da je zatim preko megafona pozvao to lice da se preda, da se niko iz te kuće nije javljao, da je zatim iz dvorišta te kuće neko na njega otvorio vatru, da je na istu odgovorio, da se sve ovo dešavalo oko 09,00 časova, da je zatim neko od pripadnika milicije otvorio na jedno lice koje je istrčavalo iz pomenute kuće, da je nakon svega ovog stekao utisak da se u toj kući nalazi više lica, da je zbog svega ovog potom stupio u kontakt sa meštanima sela i od njih tražio da odu do pomenute kuće kako bi videli o čemu se radi, da su oni to odbili iz razloga što su se plašili da će se i na njih pucati, da je zatim od svog komandira obavješten da se u pomenutoj kući nalazi veći broj lica, daje kasnije od pripadnika njegove policije obavesten da je iz navedene kuće izašao veći broj lica i da su otišla u pravcu jedne jaruge i šume, da je nakon ovog obavio razgovor sa Isljama Berišom i da mu je pri tom razgovoru Isljama rekao da je u njegovoj kući bilo oko 15 - 20 lica, a iznad kuće još jedan broj, a sve ukupno oko 40 lica, da mu je zatim stigla pomoć od pripadnika VJ, da je primetio i kapetana Denić Bojana da je došao, da su zatim pošli u pretres terena, da su došli do jedne jaruge koja je bila udaljena od kuće Beriše Isljama od oko 700 do 800 metara, da su u toj jaruzi lišili slobode 4 lica koja su bila naoružana, da su zatim nastavili put prema drugoj jaruzi, gde je kapetan Denić pronasao jedan mitraljez, da su na tom mestu primetili tragove krvi, da je tada na njih otvorena vatra i tom prilikom on bio povređen u predelu desnog ramena i mišića desne ruke, da je uspeo da se izvuče sa pomenutog mesta i zatim prebačen u bolnicu u Prizren, te da je u Prizrenu saznao da je kapetan Denić poginuo. Iskazima pomenutih svedoka sud je u svemu poklonio veru, a iz razloga što je ocenjeno da su isti u svemu logični i uverljivi, a nadalje, istiniti, jer nijedan od njih nije imao baš nikakvog razloga da bilo kog od optuženih neosnovano tereti sa bilo čim, pa ni u vezi sa predmetnim događajem, a da su oni doista u svemu istinito svedočili, sem pomenutog, nesumnjivo ukazuje i to što su im iskazi međusobno svemu podudarni - saglasni, kao i sa odbranama opt. Tači Isljama, Beriše Afrima i Dzejairi Berata u pomenutom delu, kao i sa podacima u već pomenuta dva izveštaja.

Konačno da je Denić Bojan kritične prilike zadobio smrtonosne povrede, a Agusi Kustem ranjen, sem već napred navedenog, utvrđeno je i na osnovu zapisnika o obdukciji Zavoda za sudsku medicinu Niš S-245/98 od 30.7.1998.godine, u kojem je, kao osnovno, navedeno, da se kod njega - kapetana Denića radi o nasilnoj smrti, da je ista nastupila usled razorenja tkiva srednjeg i velikog mozga prouzrokovanih prostrelinom glave, te da se radilo o bezuslovno smrtonosnoj povredi i da blagovremena lekarska pomoć nije mogla spasiti mu život. Pomenutom zaključku sud je u svemu poklonio veru a iz razloga što je ocenjeno da je isti dat po najboljem znanju i umeću i u skladu sa savremenim principima medicinske nauke. Da je Agusi Kustem pomenute prilike zadobio povredu u vidu prostrelne rane desnog velikog grudnog mišića i desne nadlaktice, te da se radi o lakoj telesnoj povredi na gornjoj granici težine, sud je ovo utvrdio, kako na osnovu otpusne liste sa epikrizom Zdravstvenog centra Prizren, br. istorije bolesti 10831, tako i na osnovu izveštaja lekara specijaliste pomenutog zdravstvenog centra, kao i na osnovu nalaza i mišljenja veštaka spec.dr pukovnika Spasic Dragoslava.

Međutim, kao sporno se postavilo pitanje da li su opt. Tači Isljam, Memaj Kujtim, Ajazaj Nedžmedin, Memaj Fatmir, Beriša Afrim, Djezairi Berat i Eljezkurtaj Adem bili postali članovi terorističke organizacije tzv. Oslobodilačka Vojska Kosova, tj. članovi bande koju su stvorili opt. Krasnići Đimšit, Beriša Dževat i Cengaj Hajrim za pomenutu teritoriju, da li su kritične prilike svi oni, osim Memaj Fatmira i Memaj Kujtima, za R Albaniju otišli zbog pritisaka i pretnji od strane opt. Krasnići Đimšita i Bedri Hodže, te da li su oni pomenute prilike na pripadnike VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, pri povratku iz R Albanije, a nakon što su bili otkriveni, na njih otvorili vatru iz svog oružja, kao i kasnije pri traganju za njima nakon njihovog bekstva i razbijanja u više manjih grupa, što su oni sve negirali u svojim odbranama. Detaljnom analizom celokupnog postupanja svih optuženih u vezi sa predmetnim događajem, a u sklopu sa ostalim izvedenim dokazima, sud je, takođe, na sasvim nesporan način utvrdio da su svi oni bili pripadnici terorističke organizacije tzv. OVK, tj. pripadnici bande koju su stvorili opt. Krasnići Đimšit, Beriša Dževat i Cengaj Hajrim, da su za R Albaniju kritične prilike otišli bez ikakvih pritisaka i pretnji od bilo kog, te da su pri povratku iz R Albanije na pripadnike VJ otvorili vatru iz svog oružja, kao i kasnije pri traganju za njima nakon njihovog bekstva i razbijanja u više manjih grupa.

Naime, izvedenim dokazima nije utvrđeno da su optuženi sprovođenjem određene procedure i nekakvim posebnim načinom deklarisanja postali pripadnici pomenute terorističke organizacije, tj. bande. Međutim, imajući u vidu da su svi oni prihvatili da za račun pomenute terorističke organizacije - bande obavljaju određene zadatke, kao što su opt. Tači Isljam, Beriša Afrim i Djezairi Berat učestvovali u kopanju rovova i saobraćajnica u s. Ljuvan, a opt. Memaj Kujtim, Memaj Fatmir, Ajazaj Nedžmedin i Eljezkurtaj Adem u davanju straže u mahali Memaj s. Zur radi praćenja pokreta pripadnika VJ i milicije, te i da su svi oni, izuzev opt. Memaj Fatmira, o čemu će kasnije biti reči u presudi, svo to oružje koje su doneli iz R Albanije trebali predati glavnom štabu pomenute terorističke bande u s. Ješkovo, to su svi oni, po oceni suda, izvršavanjem navedenih zadataka za račun pomenute terorističke organizacije - tj. bande, time i postali članovi - pripadnici iste, bez obzira što izvedenim dokazima nije utvrđeno da su u pomenuto članstvo primljeni putem sprovođenja određene procedure ili posebnog deklarisanja članstva. Jedino je opt. Memaj Fatmir izneo da je svoju pušku trebao odneti kući radi svoje lične odbrane - bezbednosti, što sud, sobzirom na njegovo već pomenuto celokupno postupanje u predmetnom događaju, nije prihvatio, a isto je ocenjeno da je sračunato na izbegavanje i ublaženje krivične odgovornosti. Dakle, na osnovu napred navedenog sud je na sasvim pouzdan način utvrdio da su svi pomenuti optuženi postali pripadnici terorističke organizacije tzv. OVK, tj. postali su pripadnici bande koju su stvorili Krasnići Đimšit, Beriša Dževat i Cengaj Hajrim za s. Ješkovo i druga okolna sela, a da se doista radilo o bandi stvorenoj za vršenje krivičnih dela terorizma iz čl. 125. KZ SRJ i to prema vojnim i civilnim licima i objektima, ukazuje to što se radi o organizaciji koja je čvrsto povezana, što se ogleda u tome jer ima svog komandanta, zamenika i koordinatora u štabu, a sem ovog, pomenuto udruženje stvoreno je radi vršenja krivičnih dela terorizma u dužem vremenskom trajanju, što sve čini bitne karakteristike za postojanje bande kao udruženja.

Isto tako, sud je na sasvim nesporan način utvrdio da niko od optuženih kritične prilike nije otišao za R Albaniju po oružje zbog nekakvih navodnih pritisaka i pretnji od strane Krasnići Đimšita i Bedri Hodže, kako su to u svojim odbranama iznosili opt. Tači Isljam, Ajazaj Nedžmedin Beriša Afrim, Djezairi Berat i Eljezkurtaj Adem. Na pravilnost ovakvog zaključka ukazuje to što nijedan od optuženih tokom celog putovanja za R Albaniju ne preduzima bilo šta u smislu da izbegne to putovanje, a to su, da su želeli, mogli izbeći, sobzirom da je put bio dug, da su se kretali preko teško prohodnog terena i u noćnim uslovima, što je sve, svakom od njih, po oceni suda, stvaralo sasvim poveljne i realne uslove

da izbegnu pomenuti odlazak za R Albaniju. Međutim, niko od optuženih, niti bilo ko drugi iz grupe, ne preuzima bilo šta da izbegne pomenuto putovanje, to iz svega ovog proizilazi sasvim jasan zaključak da su svi oni kritične prilike otisli za R Albaniju sasvim dobrovoljno, što znači da su otišli bez ikakvih pretnji, pritisaka, prinude i slično od bilo kog pa ni od Krasnići Đimšita i Bedri Hodže.

Konačno, sud je utvrdio da su svi pomenuti optuženi kritične prilike iz oružja otvarali vatru, što je utvrđeno na osnovu obavljenog veštačenja od strane SUP-a Priština O3 br.234-1-479/98 od 31.7.1998.godine, u čijem nalazu i mišljenju je, kao osnovno, navedeno da je kod svih optuženih, najveći broj čestica nitrita i nitrata pronađen na desnim nadlamicama i to u zoni između kažiprsta i korena palca i duž samog kažiprsta, kao i na levim dlanovima duž spoljne ivice palca niz ivicu dlana, te i na jagodicama i vrhovima prstiju, kao i to da pomenute čestice mogu poticati od baruta. Sud je pomenutom nalazu i mišljenju poklonio punu veru, a iz razloga što je ocenjeno da je isto dato po najboljem značenju i umeću, kao i u skladu sa pravilima nauke i veštine za pomenutu vrstu veštačenja. U prilog navedenog zaključka govori i činjenica što su svi optuženi u svojim odbranama, između ostalog, izneli: da je kritične prilike pri povratku iz R Albanije došlo do obostranog otvaranja vatre, da je iz njihove bande vatru otvarao Krasnići Đimšit, kao i još neka druga lica, što znači da su pripadnici njihove bande otvarali vatru, pa kada se ovo dovede u vezu sa već pomenutim nalazom i mišljenjem obavljenog veštačenja, to iz svega ovoga proizilazi nesumnjiv zaključak da su svi optuženi kritične prilike otvarali vatru iz svog oružja.

Zbog napred navedenog sud nije prihvatio odbrane opt. Tači Isljama, Memaj Kujtima, Ajazaj Nedžmedina, Memaj Fatmira, Beriše Afrima, Djezairi Berata i Eljezkurtaj Adema da nisu bili postali pripadnici terorističke organizacije tzv. OVK, tj. bande koju su stvorili opt. Krasnići Đimšit, Beriša Dževad i Cengaj Hajrim za s. Ješkovo i okolna sela, da nisu iz oružja otvarali vatru na pripadnike VJ, te i da su za R Albaniju, sem Memaj Kujtima i Memaj Fatmira, otišli zbog pretnji i prinuda od strane opt. Krasnići Đimšita i Bedri Hodže, a iz razloga što je ocenjeno da su iste sračunate na izbegavanje i ublaženje krivične odgovornosti.

Prema tome, na osnovu svih napred navedenih dokaza, sud je na sasvim nesporan način utvrdio da su opt. Tači Isljam, Memaj Kujtim, Ajazaj Nedžmedin, Memaj Fatmir, Beriša Afrim, Djezairi Berat i Eljezkurtaj Adem postali pripadnici terorističke bande koju su stvorili opt. Krasnići Đimšit, Beriša Dževad i Cengaj Hajrim radi vrsenja krivičnih dela terorizma iz čl.125. KZ SKJ i to prema vojnim i civilnim licima i objektima, da su zatim učestvovali u prenošenju oružja, municije i drugih sredstava iz R Albanije u SKJ radi izvršenja određenih terorističkih akata, te da su potom na pripadnike VJ koji su obezbeđivali državnu granicu otvorili vatru iz svog oružja, kao i kasnije kada su pripadnici VJ i milicije tragali za ostacima te razbijene bande, kojom prilikom su naneli smrtonosne povrede pripadniku VJ kapetanu Denić Bojanu, a milicionera Agusi Rustema ranili.

Što se tiče optuženog Jetona Krasnićija sud je i za njega utvrdio da je kritične prilike pomogao pomenutoj terorističkoj bandi da ode za R Albaniju i da se otuda vrati a na način što je pokazao najpogodniji pravac za odlazak i unosenje oružja iz R Albanije, bez obzira što je on sve ovo negirao u svojoj odbrani na glavnom pretresu. Ovo je utvrđeno, kako na osnovu njegove odbrane koju je izneo prilikom ispitivanja kod istražnog sudije Okružnog suda u Prizrenu, tako i na osnovu odbrane opt. Hajazj Nedžmedina na glavnom pretresu, te i na osnovu iskaza svedoka Agusi Rustema. Naime, optuženi Jeton pri ispitivanju kod istražnog sudije Okružnog suda u Prizrenu na dan 14.8.1998.godine, između ostalog, izneo, da je otprilike na mesec dana, pre njegovog pomenutog ispitivanja, u s. Buče morao da pokaže put troici lica kako da ilegalno pređu granicu, da im je, zbog navodnih pretnji, doista rukom i pokazao kojim pravcem da se kreću, da su od te troice dva lica bila

U civilnoj odeći a jedan u uniformi tzv. OVK i da mu je bilo ime Džemo. Dakle, događaj koji je opt. Jeton opisao prilikom njegovog pomenutog ispitivanja upravo odgovara vremenu kada navedena teroristička banda odlazi za R Albaniju /24.7.1998.godine/, a da se doista radilo o pomenutoj terorističkoj bandi, u kojoj su se, pored optuženih, nalazili i drugi njeni članovi, ukazuje to što je sa njome tada bio njen komandant tj. Krasnići Đimšit, tako da to ime "Džemo" koje je opt. Jeton pominjao prilikom pomenutog ispitivanja, upravo odgovara imenu Đimšitu Krasnićiju, komandantu navedene terorističke bande. Istina, optuženi Jeton je sve pomenuto kasnije negirao prilikom ispitivanja kod istražnog sudije Vojnog suda u Nišu na dan 24.3.1999.godine, kao i na glavnom pretresu, iznoseći da je prilikom pomenutog ispitivanja kod istražnog sudije Okružnog suda u Prizrenu bio pod dejstvom alkohola i da zbog toga nije bio svestan šta je sve govorio, dozvoljavajući mogućnost da je i u takvom stanju pominjao ime "Džemo". Negiranje pomenutog od strane opt. Jetona na glavnom pretresu sud nije prihvatio iz razloga što je ocenjeno da je to sračunato na izbegavanje i ublaženje njegove krivične odgovornosti, a na pravilnost ovakvog zaključka suda ukazuje to što on prilikom pomenutog ispitivanja kod istražnog sudije Okružnog suda u Prizrenu nikako nije mogao biti pod uticajem alkohola jer je lišen slobode 13.8.1998.godine i to u 15,00 časova a njegovo ispitivanje vrši se tek sutradan sa početkom u 14,40 časova, dakle, ispitivanje se vrši nakon 24,00 časova nakon njegovog lišenja slobode, tako da se zbog ovog isključuje svaka mogućnost da je bio pod dejstvom alkohola pri pomenutom ispitivanju, budući da do alkohola nije mogao doći od dana i časa njegovog lišenja slobode.

Dalje, svedok - oštećeni Aguši Rustem je u vezi predmetnog događaja, između ostalog, izjavio: da je 28.7.1998.godine došao u s. Buče iz razloga što je obavesten da se u istom krije jedan terorista, da je zatim, po naređenju svog načelnika, skupio 40 - 50 meštana pomenutog sela a iz razloga da bi se taj terorista predao bez nasilja, da ga je pozivao preko megafona da se preda, da on to nije prihvatio, da je kasnije saznao da su u kući Isljama Beriše nalazi veći broj terorista, da mu je potom Isljam lično rekao da se u njegovoj kući tada nalazilo oko 10 do 15 lica, da su ista napustila kuću i otišla u pravcu jedne jaruge i šume, te da je operativnim radom na pomenutom terenu čuo da je opt. Jeton Krasnići trebao kritične prilike da tu grupu sačeka na granici i potom je preveo preko granice, da se on navodno nije pojavio na tom mestu, te da ga zbog toga teroristi krive za pretrpljene gubitke, kao i to da je njegova služba raspolagala podacima da je opt. Jeton Krasnići ranije u više navrata na ilegalan način preko granice odlazio za R Albaniju, te da se ne seća da je tada među pomenutim mestanima sela bio i opt. Jeton. Dakle, iz iskaza svedoka Aguši Rustema sasvim jasno proizilazi da je on raspolagao određenim saznanjima da je opt. Jeton kritične prilike imao određenog učešća oko sačekivanja pomenute terorističke bande pri njenom povratku iz R Albanije, pa kada se ovo poveže sa njegovom već pomenutom odbranom kod istražnog sudije Okružnog suda u Prizrenu, onda se dolazi do nespornog zaključka da je on doista kritične prilike, na već opisan način, pomogao pomenutoj terorističkoj bandi da ode za R Albaniju. Iskazu svedoka Aguši Rustema sud je u svemu poklonio veru, a iz istih razloga kao pri njegovom svedočenju za ostale optužene, o čemu je već bilo reči u presudi /strana 13. stav 1./.

Konačno da je opt. Jeton Krasnići Kritične prilike pomogao pomenutoj terorističkoj bandi da ode za R Albaniju, sem napred navedenog, utvrđeno je i na osnovu odbrane optuženog Ajazaj Nedžmedina, u vezi čega je on, između ostalog, izneo: da je opt. Jetona Krasnićija poznavao od ranije, da je obavljao poslove šumara za s. Buče, da ga kritične prilike nije video da se nalazi u njihovoj bandi pri odlasku za R Albaniju, da su mu zatim, nakon njegovog lišenja slobode, kao i ostalih optuženih, a pri njihovom prevoženju od Prizrena do Niša, opt. Dzejairi Berat i Afrim Beriša rekli da je opt. Krasnići Jeton kritične prilike pokazao opt. Krasnići Đimšitu koji je najpovoljniji pravac da sa svojom bandom ode za R Albaniju, kao i to

da su ga pomenuta dvojica optuženih, kao i opt. Isljam Tači, ubeđivali da u vezi predmetnog događaja ništa ne prizna, a izneo je još i to da se u pomenutom selu od ranije pričalo da je opt. Jeton i drugim terorističkim grupama pomagao kako da odu za K Albaniju po oružje, kao i pri njihovom povratku, jer dobro poznaje teren na pomenutom području, te da je pratio pokrete pripadnika VJ i milicije i o tome obavestavao vođe terorističkih grupa - bandi. Pomenutoj odbrani opt. Ajazaja sud je u svemu poklonio veru, a iz razloga što je ocenjeno da je ona u svemu istinita, a na pravilnost ovakve ocene nesumnjivo ukazuje već pomenuti iskaz svedoka Aguši Kustema, kao i pomenuta odbrana opt. Jetona Krasnićija kod istražnog sudije Okružnog suda u Prizrenu od 14.8.1998.g. Istina, opt. Djezairi Berat je u svojoj odbrani na pretresu negirao da je pomenuto u vezi opt. Jetona govorio Ajazaju, dok je opt. Afrim Beriša izneo da se tog razgovora ne seća, što je od strane suda ocenjeno kao sračunato na izbegavanje i ublaženje, kako njihove, tako i odgovornosti opt. Jetona Krasnićija.

Dakle, na osnovu iznete odbrane opt. Krasnici Jetona pred istražnim sudijom Okružnog suda u Prizrenu od 14.8.1998.godine, iskaza svedoka Aguši Kustema, te i na osnovu pomenute odbrane opt. Ajazaj Nedžmedina, sud je na sasvim pouzdan način utvrdio da je opt. Jeton Krasnici kritične prilike pratio pokrete pripadnika VJ i milicije, izviđao najpovoljnije pravce za odlazak pomenute bande za K Albaniju, te da je vođi pomenute bande Krasnici Đimsitu pokazao koji je najpovoljniji pravac za odlazak te bande u K Albaniju po oružje.

Sud je odbio predlog advokata Vladimira Ilića i njegovih branjenika, kao i opt. Krasnici Jetona i njegovog branioca Momčila Kovačevića, da se u dopuni postupka kao svedok neposredno sasluša Aguši Rustem, a na okolnosti da li mu je opt. Tači Isljam, nakon lišenja slobode, pokazivao povrede na leđima, da je opt. Jeton kritične prilike bio sa meštanima s. Buče u osnovnoj školi i da je tada Aguši Rustemu davao vodu da pije. Sud je odbio pomenuti predlog iz razloga da je svedok Aguši Rustem u toku istrage u dva navrata saslušan na sve okolnosti predmetnog događaja, pa se njegovim ponovnim saslušanjem na pretresu, po oceni suda, ni u kom smislu nebi doprinelo utvrđivanju drugačijeg činjeničnog stanja, a on i da je video nekakve eventualne povrede kod opt. Tači Isljama sasvim sigurno nebi bio u mogućnosti da objasni čime su nanete, kada, od koga i sl., a to što je opt. Jeton eventualno bio u društvu sa meštanima sela u školi i što je eventualno Aguši Rustemu davao vodu radi pića, takođe, nema nikakvog značaja, jer se Aguši Kustem u pomenuto selo pojavio kritičnog dana oko 09,00 časova, nakon čega počinju njegove aktivnosti oko lišenja slobode tih terorista, od kog trenutka opt. Jeton sasvim sigurno tim teroristima više ne pruža bilo kakvu pomoć, a iz razloga što se bojao da i sam ne bude otkriven u svojim aktivnostima, pa to njegovo eventualno prisustvo u školi sa meštanima i davanje vode Aguši Rustemu moglo je da ima samo za cilj da na neki način prikrije sve ranije aktivnosti - radnje u vezi sa pomenutom terorističkom bandom.

Sud je iz činjeničnog opisa dispozitiva optužnice za opt. Jetona Krasnićija, za kriv.delo za koje je oglašen krivim, izostavio opis da je pomogao ostatku bande da se ona izvuče ka s. Bilu, te da je učestvovao u zbrinjavanju terorista i to tako što im je pružao utočište u svojoj kući. Navedeni činjenični opis je izostavljen iz razloga što izvedenim dokazima nije moglo biti utvrđeno da je opt. Jeton u tome učestvovao.

Opt. Krasnici Đimsitu, Berisi Dževatu i Cengaj Hajrimu, za predmetna kriv.dela sudjeno je u osustvu a shodno čl.300. st.3. ZKP, budući da se nalaze u bekstvu a naročito važni razlozi zahtevali su da im se sudi u odsustvu, a da su se oni nalazili u bekstvu utvrđeno je, pre svega, na osnovu naredbe istražnog

sudije Okružnog suda u Prizrenu Ki br.63/90 od 01.08.1996.godine, u kojoj je, kao osnovno, navedeno da oni nisu dostupni organima gonjenja jer se nalazi u bekstvu, te da se zbog toga naredjuje izdavanje poternice protiv njih.

Da su opt. Krasnici Djimsit, Berisa Dzevat i Cengaj Hajrim stvorili bandu u s. Ješkovo kod Prizrena radi vršenja kriv. dela terorizma iz čl.125.KZ SRJ, da je komandant iste bio Krasnici Djimsit, a Berisa Dzevat zamenik, te Cengaj Hajrim koordinator, te da je opt. Krasnici Djimsit sa pomenutom bandom kritične prilike išao za R Albaniju po oružje i da je potom, sa još nekim članovima bande, iz oružja otvorio vatru na pripadnike VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, a kasnije i u selu Buće pri traganju pripadnika VJ za ostacima razbijene bande, utvrđeno je, pre svega, na osnovu iznetih odbrana opt. Taci Isljama, Memaj Kujtima, Ajazaji Medžmedina, Memaj Fatmira, Berise Afrima, Djezairi Berata i Eljezkurtaj Adema, kao i na osnovu iskaza svedoka Trkulije Miodraga i Stojić Dejana. Naime, napred pomenuti optuzeni u svojim već pomenutim odbranama izjavili su, između ostalog: da je glavni za pomenutu bandu, kako pri odlasku za R Albaniju, tako i pri povratku, bio optuzeni Krasnici Djimsit, da je on tada bio u uniformi tzv. "OVK", da je bio naoružan, da je, sa još nekim članovima bande, pri povratku iz R Albanije, na pripadnike VJ koji su obezbeđivali državnu granicu otvorio vatru, te da je potom sa delom razbijene bande otišao za s. Buće, gde je došlo do smrtonosnog povredjivanja kap. VJ Denić Bojana i ranjavanja milicionera Agusii Kustema, a da su se opt. Taci Isljam, Djezairi Berat i Berisa Afrim kritične prilike doista i nalazili u s. Buće sa ostatkom razbijene bande, sem njihovih već pomenutih priznanja, utvrđeno je i na osnovu iskaza svedoka Trkulje Miodraga i Stolić Dejana, dući da su oni, između ostalog, izjavili da su kritičnog dana, u s. Buće, učestvovali u njihovom lišavanju slobode. Kada je rec o optuzenom Berisi Dzevatu i Cengaj Hajrimu, ni jedan od napred pomenutih optuzenih nije bio u mogućnosti da se izjasni u ma kom smislu da li su i oni kritične prilike sa pomenutom bandom išli za R Albaniju po oružje. Dakle, na osnovu iznetih odbrana pomenutih optuzenih sud je utvrdio da su opt. Krasnici Djimsit, Berisa Dzevat i Cengaj Hajrim stvorili bandu u s. Ljeskovo kod Prizrena radi vršenja kriv. dela terorizma iz čl.125. KZ SRJ, da je potom Krasnici Djimsit, kao komandant, sa tom bandom kritične prilike išao za R Albaniju radi prenošenja oružja, municije i dr. opreme u SRJ, da je, sa još nekim članovima bande, pri povratku iz R Albanije, učestvovao u napadima pripadnika VJ koji su se nalazili na obezbeđenju državne granice, kao i u s. Buće pri traganju za ostatkom razbijene bande, a na način što je na njih iz svog oružja otvarao vatru, kao i to da je sa delom te bande, u s. Buće, naneo smrtonosne povrede kap. Denić Bojanu a ranili milicionera Agusii Kustema, dok je za opt. Berisu Dzevata i Cengaj Hajrima utvrđeno da su oni iskoristili pomenutu bandu za unošenje oružja iz R Albanije u SRJ, kao i za terorističke napade na pripadnike VJ koji su kritične prilike obezbeđivali državnu granicu, kao i za napade na pripadnike VJ u s. Buće pri njihovom traganju za ostatkom razbijene bande, te i otatak razbijene bande iskoristili da u selu Buće nanesu smrtonosne povrede pomenutom oficiru VJ i rane milicionera Agusii Kustema.

Za sve optuzene sud je ocenio da su predmetna kriv. dela učinili sa direktnim umišljajem. Ovo iz razloga što su oni, kada se uzme u obzir njihova celokupna postupanja u predmetnom događaju, o čemu je već napred bilo reci u presudi, van svake sumnje, u potpunosti bili svesni svojih kriv. dela i hteli su njihova izvršenja, što znači da su ih počinili sa direktnim umišljajem.

Pravno ocenjujući napred utvrđeno činjenično stanje, sud nalazi da se u radnjama optuzenih u tacci I izreke presude, u odnosu na: opt. Krasnici Djimsita, Berisu Dzevata i Cengaj Hajrima, sadrže svi bitni, kako subjektivni, tako i objektivni elementi bića kriv. dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136.st.1. u vezi čl.125. KZ SRJ, u sticaju sa kriv. delom upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanim grupama, oružja i municije iz čl.132. u vezi čl.26. i 22. KZ SRJ i kriv. delom terorizma iz čl.125. u vezi čl.139.st.2. u vezi čl.26. i čl. 22. KZ SRJ, jer je izvedenim dokazima na sasvim nesporn način utvrđeno da su

oni stvorili pomenutu terorističku bandu radi vršenja kriv. dela terorizma iz čl.125. KZ SRJ prema vojnim i civilnim licima i objektima, da zbog ovog pomenuta banda, bez opt. Berise Dzevata i Cengaj Hajrima, a sa svojim komandantom Krasnići Djimsitom, kritične prilike odlazi na ilegalan način za R Albaniju po oružje, da iz Albanije u SKJ unose veću količinu oružja i municije, kao i dr. opreme, da potom iz svog oružja otvaraju vatru na pripadnike VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, kao i u selu Buče, gde nanose smrtonosne povrede pripadniku VJ kap. Denić Bojanu a ranjavaju milicionera Aguši Kustema, dakle, pomenuta banda, uz neposredno učešće njenog komandanta Krasnići Djimšita, a uz iskorišćavanje iste od strane opt. Berise Dzevata i Cengaj Hajrima, odlazi u R Albaniju po oružje, a zatim vrši nasilje prema pripadnicima VJ i to tako što na njih iz oružja otvaraju vatru i tom prilikom umišljajno lišavaju života kap. denić Bojana a ranjavaju milicionera Aguši Kustema, čime su, van svake sumnje, kako kod građana, tako i kod pripadnika VJ, stvorili osećanje nesigurnosti, što sve čini bitne elemente za postojanje predmetnih kriv. dela, pa kako ih je sud našao krivično odgovornim, to ih je za ista oglasio krivim, potom im za ta dela prethodno utvrdio pojedinačne kazne zatvora, pa kako se radi o kriv. delima u sticaju, a pošto su im za kriv. delo terorizma iz čl.125. u vezi čl.139.st.2. u vezi čl.26. i čl.22. KZ SRJ utvrdjene kazne zatvora u trajanju od po 20 godina, pa kako je odredbom čl.48.st.2.tač.2. KZ SRJ propisano ako se za neko kriv. delo u sticaju utvrdi kazna zatvora od 20 godina, izreći će se samo ta kazna, to su im zbog ovog i izrečene samo pomenute kazne zatvora, tako da im utvrdjene kazne zatvora za ostala kriv. dela u sticaju nisu uzete u obzir, kako je sve to navedeno u izreći presude u odnosu na njih; dok je u odnosu na opt. Taći Isljama, Memaj Kujtima, Ajazaji Medžmedina, Memaj Fatmira, Berisu Afrima, Djezairi Berata i Eljezkurtaj Adema utvrdjeno da su svi oni postali pripadnici pomenute terorističke bande radi vršenja kriv. dela terorizma prema pripadnicima VJ i milicije i dr. objektima, da zatim učestvuju u prebacivanju oružja iz R Albanije u SKJ radi vršenja terorističkih akata, da zatim i učestvuju u vršenju istih tako što kritične prilike iz svog oružja otvaraju vatru na pripadnike VJ koji su obezbeđivali državnu granicu, a potom, i u selu Buče, gde nanose smrtonosne povrede već pomenutom oficiru VJ, a ranjavaju milicionera Agusi Kustema, dakle, svi oni postali su pripadnici pomenute terorističke bande, učestvuju u donošenju oružja iz R Albanije u SKJ, zatim vrše nasilje prema pripadnicima VJ i milicije i to tako što iz svog oružja na njih otvaraju vatru i tom prilikom lišavaju života kap. Denić Bojana a ranjavaju milicionera Aguši Kustema, čime su, takodje, stvorili nesigurnost kod građana i pripadnika VJ, što sve čini bitne elemente kriv. dela udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136.st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ, kriv. dela upućivanja i prebacivanja na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije iz čl.132. u vezi čl.22. KZ SRJ i kriv. dela terorizma iz čl.125. u vezi čl.139.st.1. u vezi čl.22. KZ SRJ, za koja su i oglasili krivim, a potom im za ista utvrdjene pojedinačne kazne zatvora, a zatim osudjeni na jedinstvene kazne zatvora i to opt. Taći Isljam, Djezairi Berat i Beriša Afrim od po 13 godina, a opt. Memaj Kujtim, Ajazaji Medžmedin, Memaj Fatmir, i Eljezkurtaj Adem od po 12 godina; a u odnosu na opt. Jetona Krasnicija, tačka II izreke presude, sud je utvrdio da je on kritične prilike pratio pokrete pripadnika VJ i SUP-a na pomenutom reterenu, te i izvidjao pravce kojima bi pomenuta teroristička banda ilegalno otisla za R Albaniju po oružje, da je ocenio da je za tu akciju najpovoljniji pravac iza sela Brezna, te da u vezi ovoga izveštava vodju pomenute bande Krasnići Djimšita, koji 24.07.1998.godine pomenutim pravcem sa bandom i odlazi za R Albaniju po oružje, dakle, pomogao pomenutoj terorističkoj bandi da ode za R Albaniju po oružje radi vršenja kriv. dela terorizma, što sve čini bitne elemente za postojanje kriv. dela upućivanje i prebacivanje na teritoriju SRJ oružanih grupa, oružja i municije u pomaganju iz čl.132. u vezi čl.24. KZ SRJ, pa kako ga je našao krivično odgovornim, to ga je sud za isto oglasio krivim i zatim osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 godina, kako je to navedeno u izreći presude za njega. Za izrečene kazne svim optuženima sud je našao da su one srazmerne težini i društvenoj opasnosti predmetnih kriv. dela, kao i stepenu njihove

krivične odgovornosti, te da se njima može postići svrha kažnjavanja iz čl.33. KZ SRJ, tj. da popravno deluju na njih i vaspitno na druge da ne čine kriv. dela.

Prilikom odlučivanja o visini izrečenih kazni sud je na strani svih optuženih cenio sve okolnosti koje utiču da kazne budu manje ili veće, pa im je svima kao otežavajuće cenio izuzetno visok stepen krivične odgovornosti, da predmetna kriv. dela čine isključivo iz neprijateljskih pobuda, te i izuzetno visok stepen ugroženosti pripadnika VJ i milicije, a za opt. Krasnići Djimšita, Berišu Dževata i Cengaj Hajrima da su i ranije osuđivani za kriv. dela iste vrste, što je utvrđeno na osnovu presude Okružnog suda Prizren K br.15/98 od 28.05.1998.godine, a za opt. Krasnići Djimšita da je ranije osuđivan i za dr. kriv. dela, što je utvrđeno na osnovu izveštaja MUP-a Prizren od 26.10.1998.god., dok im je svima od olakšavajućih okolnosti sud cenio relativnu mladost, ranije neporočno vladanje, sem za opt. Krasnićija, Berišu i Cengaja, a za opt. Krasnići Djimšita, Berišu Dževata, Tači Isljama, Ajazaji Medžmedina, Djezairi Berata, i Eljezkurtaj Adema da su oženjeni i da izdržavaju supruge i decu, pa ih je sud, uzimajući u obzir sve navedene okolnosti, za predmetna kriv. dela osudio na pomenute kazne zatvora, kako je sve to navedeno u izreci presude.

Kako se opt. Tači Isljam, Memaj Kujtim, Ajazaji Medžmedin, Memaj Fatmir, Berisa Afrim, Djezairi Berat i Eljezkurtaj Adem povodom predmetnih kriv. dela nalaze neprekidno u pritvoru od 28.07.1998.godine, a opt. Krasnići Jeton od 13.08.1998.godine, to im je ovo vreme, shodno čl.50. KZ SRJ, uračunato u izrečene kazne zatvora.

Kako je sud sve optužene oglasio krivim za predmetna kriv. dela, to ih je i obavezao da sudu plate na ime stvarnih troškova svaki po 300,00 dinara, koji se odnose na troškove istrage u ukupnom iznosu od 3.063,00 dinara, nastalih zbog obdukcije leša kap. Denić Bojana, dolaska svedoka radi saslušanja, na nagradu vestaku Spasić Dragoslavu, kao i na troškove rada istražnog sudije i zapisničara na terenu, dok se 236,00 dinara odnosi na troškove nastalih na glavnom pretresu zbog dolaska svedoka Trkulje Miodraga i Stolić Dejana, a svako od optuženih je obavezan da plati po 1.000,00 dinara na ime pausala, koji je određen s obzirom na složenosti i trajanje kriv. postupka, nalazeći da su oni u mogućnosti da plate sve pomenute troškove, bez ikakve opasnosti da dovedu u pitanje svoja izdržavanja i lica koja su dužni da izdržavaju. Kako sud nije raspolagao svim potrebnim podacima u vezi troškova i nagrade braniocu optuženih po službenoj dužnosti, punomoćnika oštećenih, kao i za nagradu tumaču, to će o ovim troškovima odlučiti predsednik veća posebnim rešenjem a nakon što pribavi podatke u vezi istih.,

Sud je oštećene Denić Ivanu, Denić Divnu i Denić Nebojsu, svi iz Leskovca, uputio da svoje imovinsko pravne zahteve ostvaruju u parnici kod redovnog suda, a iz razloga što bi izvodjenjem dokaza u vezi utvrđivanja osnovanosti istih, kao i u pogledu njihove visine, dovelo do odugovlačenja krivičnog postupka.

Na osnovu svega napred navedenog odlučeno je kao pod tačkom 1 izreke presude.

II

Sud je optuženog Krasnići Jetona oslobodio od optužbe da je počinio kriv. delo udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136.st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ i kriv. dela terorizma u pomaganju iz čl.125. u vezi čl.24. KZ SRJ. Ovo zbog toga što izvedenim dokazima nije moglo biti utvrđeno da ih je počinio. Naime, na osnovu izvedenih dokaza ni u kom smislu se nije moglo utvrditi da je

on bio pripadnik terorističke organizacije tzv. "Oslobodilačka Vojska Kosovo", niti pak da je on učestvovao u bilo kojim terorističkim aktima upravljenih protiv pripadnika VJ i milicije. Niko od pomenutih optuženi, u svojim odbranama, nije mogao u ma kom smislu da potvrdi da je opt. Jeton pripadao pomenutoj terorističkoj organizaciji, te i da je učestvovao u nekim terorističkim aktima prema pripadnicima VJ i milicije, što je slučaj i sa saslušanim svedocima na glavnom pretresu. Istina, jedino je svedok Agusi Kustem izjavio da je raspolagao saznanjima da je opt. Jeton više puta na ilegalan način odlazio za K Albaniju, te da je raspolagao saznanjima da je on kritične prilike trebao sačekati terorističju bandu optuženog Krasnići Jetona, da ih nije sačekao, te da ga teroristi krive za gubitke koje su pretrpeli, dakle, reč je samo o posrednim saznanjima svedoka oko pomenutih aktivnosti opt. Jetona, što j, po oceni suda, nedovoljno da bi se on mogao smatrati pripadnikom pomenute terorističke organizacije i da je učestvovao u terorističkim aktima prema pripadnicima VJ i milicije.

Sem navedenog, u radnjama opt. Jetona, za koje je oglašen krivim i to za kriv. delo iz čl.132. u vezi čl.24. KZ SRJ, po oceni suda, nema obeležja drugih kriv. dela, pa ni kriv. dela iz čl.136.st.2. u vezi čl.125. i kriv. dela iz čl.125. u vezi čl.24. KZ SRJ. Naime, on je sasvim sigurno znao za postojanje pomenute terorističke organizacije, kao i za njenog komandanta Krasnići Djimšita, što je, takodje, nedovoljno da bi se on smatrao da je postao pripadnik iste, jer da bi postao pripadnik pomenute organizacije, neophodno je da u istu bude primljen uz sprovođenje odredjene procedure, odredjenim deklarisanjem članstva ili pak da za potrebe te organizacije obavi - izvrši odredjene zadatke, čega, po oceni suda, nema u pomenutom postupanju optuženog Jetona. To što je on kritične prilike, kao sumar, poznao pomenuti teren, te i što je obavljajući poslove sumara istovremeno i pratio pokrete VJ i milicije, te i izvidjao pravce prelaska za K Albaniju, ne može se smatrati neposrednim izvršenjem zadataka za pomenutu organizaciju i da je izvršenjem istih postao njen pripadnik. Ovo zbog toga što on pracenje pokreta pripadnika VJ i milicije, te i izvidjanje pravaca radi prelaska u K Albaniju, vrši u sklopu svoje dužnosti sumara, dakle, ne radi se o samostalnom i neposrednom obavljanju pomenutih zadataka za potrebe pomenute organizacije, što je nužno da postoji da bi se izvršenjem istih on automatski smatrao njenim pripadnikom. Zbog svega ovoga, pomenute radnje opt. Jetona ocenjene su samo kao radnje pomaganja pomenutoj terorističkoj organizaciji za izvršenje kriv. dela iz čl.132. u vezi čl.24. KZ SRJ, za koje je i oglašen krivim i osudjen na pomenutu kaznu zatvora. Dakle, usled nedostatka dokaza da je opt. Krasnići Jeton postao pripadnik terorističke organizacije tzv. "Oslobodilačka Vojska Kosovo" stvorene za s. Ješkovo kod Prizrena, te i da je učestvovao u kriv. delima terorizma u ma kom smislu, pa i u obliku pomaganja, to ga je zbog ovog sud, osnovom čl.350.st.1.tač.3. ZKP, oslobodio od optuzbe da je počinio kriv. delo udruživanje radi neprijateljske delatnosti iz čl.136. st.2. u vezi čl.125. KZ SRJ i kriv. delo terorizma iz čl.125. u vezi čl.24. KZ SRJ.

Na osnovu svega napred navedenog, utvrđeno jekao u izreci presude pod tačkama I i II.

KM/JS

ZAPISNICAR

CI u VJ

Vesna Nesic

3. februar

PREDSEDNİK VECA

pukovnik

Kadenko Miladinovic

[Signature]

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom vojnom sudu u Beogradu u roku od 15 /petnaest/ dana od dana prijema pismenog otpravka presude. Žalba se podnosi neposredno kancelariji vojnog suda u Nisu ili se pomenutom sudu šalje preporučenom poštom preko civilne poste.